

4. Vänga, Björnlunda sn, Daga hd.

Pl. 14: B. 1145.

Litteratur: B. 1145; L. 918.

L. 918 angiver »Vänga brunn» som runstenens plats, S. Boije af Gennäs frågade och sökte 1883 förgäves efter den och säger brunnens plats ej vara känd.

Enligt B. 1145 har stenen varit toppstycket av en runsten, som längs mitten varit 57 cm högt och vid nedersta ristningen t. v. 47 cm brett.

Inskriften har varit följande:

-tain : pinsa : at : suain t-

På 1 t saknas vänstra bistaven. Före 1 t är naturligtvis s bortslaget, så att inskriften varit: »sten denna efter Sven», framför vilket stått, vem som reste stenen. Det slutande t har troligen varit begynnelseruna till t[rik:kupan] *dræng godhan*, jfr Sö. 167 Lands-hammar.

5. Vänga, Björnlunda sn, Daga hd.

Pl. 14: B. 1148.

Litteratur: B. 1148; L. 919.

Enligt J. Peringskiölds *Mon.* skall stenen vara »i Wengia tomt af röd sten», vilket givit S. Boije af Gennäs, som 1883 förgäves eftersökte den, anledning förmoda, att Sö. 6 Vänga även tillhört denna sten.

Enligt B. 1148 är fragmentet 45 cm långt och 29 cm brett och har blott innehållit ett kort stycke slinga med runorna: -t:pu-, som kunna förmodas vara återstod av: -[a]t *Po*[rsten] — 'efter Torsten' eller något annat med *Tor*- börjande namn.

6. Vänga, Björnlunda sn, Daga hd.

Pl. 15.

Runstenstycket anträffades enligt S. Boije af Gennäs c. 1876 i en stenhop, då ladugården byggdes och det röjdes för grund, och ligger nu bredvid Sö. 3. Boije anser möjligt, att den tillhört Sö. 5 Vänga B. 1148 och att dess tunnhet uppstått genom klyvning. Stenen utgöres nämligen av en blott 4 cm tjock sandstensbit med ett stycke av runslingan. Avståndet från slingans början till hörnet vid slingans slut är 64 cm, den inre sidans längd 55 cm, bredden i storändan 30 cm. Slingans bredd är 30 cm.

Runorna, som äro ganska djupa, äro följande:

-ur : sin : bua-, som uppenbarligen äro återstoden av orden: -[fadh]ur sin bo[n]da — »fader sin, make till» — el. »bonde (god)».